

UDK 528.14

GEODEZINIŲ KOORDINAČIŲ TRANSFORMAVIMO HELMERTO ALGORITMU TIKSLUMAS

Jonas Skeivalas

*Geodezijos ir kadastro katedra, Vilniaus Gedimino technikos universitetas,
Saulėtekio al. 11, LT-10223 Vilnius-40, Lietuva,
el. paštas: Jonas.Skeivalas@ap.vtu.lt
Įteikta 2005 01 05; priimta 2005*

Santrauka. Straipsnyje nagrinėjamas geodezinių koordinatės tikslumas, transformuojant jas iš vienos koordinatės sistemos į kitą. Transformavimo parametrų reikšmės apskaičiuojamos mažiausiųjų kvadratų metodu. Transformavimo parametrų bei transformuotų koordinatės tikslumas nustatomas atsižvelgiant į identiškų taškų abiejose koordinatės sistemose tikslumą. Analizuojama papildomų parametrų, taikomų koordinatės sisteminiams klaidoms eliminuoti, įtaka koordinatės transformavimo parametrų bei transformuotų koordinatės tikslumui. Pateikiamos formulės transformavimo parametrų ir transformuotų koordinatės kovariacijų matricoms įvertinti.

Raktažodžiai: transformavimo parametrai, kovariacija.

1. Įvadas

Geodezinių koordinatės transformavimas iš vienos koordinatės sistemos į kitą sistemą yra dažna ir įprastinė geodezijos ir kartografijos darbuose taikoma procedūra. Tai geodezinių tinklų sudarymo, kartografavimo darbai, geoinformacinių sistemų, skaitmeninių žemėlapių kūrimo, inžinerinės geodezijos, kadastro uždaviniai ir kt. [1–6]. Geodezinių tinklų taškų plokštuminėms arba erdvinėms koordinatėms transformuoti iš senos sistemos į naują sistemą naudojami identiškai taškai, kurių koordinatės žinomos abiejose sistemose. Remiantis šiais taškais yra apskaičiuojamos transformavimo parametrų reikšmės, tada pagal atitinkamas formules skaičiuojamos koordinatės naujoje sistemoje. Plokštuminėms koordinatėms transformuoti iš vienos koordinatės sistemos į kitą dažniausiai taikomas konforminis Helmerto metodas. Erdvinėms koordinatėms transformuoti taikomi kiti metodai. Straipsnyje nagrinėsime koordinatės transformavimo tikslumą, kuris priklauso nuo abiejų sistemų identiškų taškų koordinatės tikslumo bei nustatytų transformavimo parametrų tikslumo. Įprastinėse transformavimo procedūrose atsižvelgiama tik į naujos sistemos identiškų taškų koordinatės tikslumą. Dažniais atvejais identiškų taškų koordinatės svorių matrica laikoma lygi vienetinei matricai.

Straipsnyje analizuojama identiškų taškų koordinatės senojoje bei naujojoje sistemose klaidų įtaka apskaičiuotų transformavimo parametrų tikslumui. Nustatyta transformuotų koordinatės kovariacijų matricos išraiška.

2. Transformavimo procedūrų tikslumo teorinė analizė

Nagrinėsime plokštuminėms koordinatėms transformuoti iš vienos koordinatės sistemos į kitą taikomą konforminį Helmerto metodą. Transformavimo

parametrus nustatyti taikomas mažiausiųjų kvadratų metodas. Koordinatės transformavimo tikslumas priklauso nuo keleto rodiklių: senos sistemos taškų koordinatės tikslumo, transformavimo parametrų nustatymo tikslumo, kuris savo ruožtu priklauso nuo identiškų taškų naujojoje ir senojoje sistemose koordinatės tikslumo. Analizuosime kiekvieno iš šių rodiklių įtaką transformavimo procedūrų charakteristikoms, nustatydami kovariacijų matricų išraiškas.

Pataisų lygčių sistema, kuri sudaroma transformavimo parametrų reikšmėms nustatyti mažiausiųjų kvadratų metodu, panaudojus identiškų taškų koordinatės naujoje ir senojoje sistemose, atrodo taip:

$$\mathbf{V} = \mathbf{A}\boldsymbol{\tau} + \mathbf{L}, \quad (1)$$

$$\mathbf{L} = \mathbf{T} - \mathbf{T}', \quad (2)$$

čia $\mathbf{V} = (v_{x_1}, v_{y_1}, \dots, v_{x_n}, v_{y_n})^T$ – naujos sistemos identiškų taškų koordinatės pataisų vektorius, $\mathbf{T} = (x_1, y_1, \dots, x_n, y_n)^T$ – koordinatės vektorius senojoje sistemoje, $\mathbf{T}' = (x'_1, y'_1, \dots, x'_n, y'_n)^T$ – koordinatės vektorius naujojoje sistemoje, $\boldsymbol{\tau} = (x_0, y_0, \bar{\epsilon}_x, \epsilon_y)^T$ – transformavimo parametrų vektorius, $\bar{\epsilon}_x = \epsilon_x - 1$, n – identiškų taškų skaičius. Identiškų taškų skaičius $n > k/2$, čia $k = 4$ – transformavimo parametrų skaičius.

Pataisų lygčių koeficientų matrica \mathbf{A} sudaroma iš skirtingų blokų:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \mathbf{A}_1 \\ \vdots \\ \mathbf{A}_n \end{pmatrix}, \quad (3)$$

$$\text{čia } \mathbf{A}_i = (\mathbf{E} / \mathbf{A}'_i) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & x_i & -y_i \\ 0 & 1 & y_i & x_i \end{pmatrix}.$$

Transformavimo parametrų vektorius τ reikšmė nustatoma mažiausiųjų kvadratų metodu, sprendžiant normalinių lygčių sistemą:

$$N\tau + \omega = 0, \quad (4)$$

čia $N = A^T Q_T^{-1} A$, $\omega = A^T Q_T^{-1} L$, Q_T – naujosios sistemos identiškų taškų koordinatinių svorinė matrica.

Kai pavienių taškų koordinatės nustatytos nepriklausomai viena nuo kitos,

$$Q_{T'} = (Q_{T',1}, Q_{T',2}, \dots, Q_{T',n})_{diag},$$

$$Q_{T',i} = \begin{pmatrix} p_{x_i'}^{-1} & Q_{x_i' y_i'} \\ Q_{y_i' x_i'} & p_{y_i'}^{-1} \end{pmatrix}, \quad i = 1, 2, \dots, n,$$

čia $p_{x_i'}, p_{y_i'}$ – i -ojo taško koordinatinių naujojoje sistemoje svoriai, $Q_{x_i' y_i'} = r_{x_i' y_i'} p_{x_i'}^{-1/2} p_{y_i'}^{-1/2}$, $r_{x_i' y_i'}$ – koreliacijos koeficientas.

Normalinių lygčių sistemos sprendinys yra lygus:

$$\tau = -N^{-1}\omega = -N^{-1}A^T Q_T^{-1} L. \quad (5)$$

Apskaičiavę transformavimo parametrų vektorius τ , skaičiuojame visų kitų naujosios sistemos taškų transformuotų koordinatinių vektorių T' pagal formulę:

$$T' = A_0 \tau + T, \quad (6)$$

čia A_0 – koordinatinių transformavimo koeficientų matrica, kurios pavidalas (3).

Apskaičiuotų transformavimo parametrų vektorius τ ir išlygintų identiškų taškų koordinatinių vektorių \tilde{T}' kovariacijų matricę K_τ ir $K_{\tilde{T}'}$ išraiškos užrašomos įprastinėmis formulėmis [5]:

$$K_\tau = \sigma_0^2 N^{-1} = \sigma_0^2 Q_\tau, \quad (7)$$

$$K_{\tilde{T}'} = \sigma_0^2 A N^{-1} A^T = \sigma_0^2 Q_{\tilde{T}'}, \quad (8)$$

čia σ_0 – matavimo rezultato su vienetui lygiu svoriu standartinis nuokrypis.

Tačiau kovariacijų matricę skaičiavimo formulės (7) ir (8) nėra tikslios, nes neįvertina senosios koordinatinių sistemos identiškų taškų koordinatinių klaidų įtakos transformavimo parametrų nustatymo procedūrose.

Naujosios sistemos transformuotų koordinatinių vektorių T' kovariacijų matrica nustatoma iš formulės (6):

$$K_{T'} = A_0 K_\tau A_0^T + K_T, \quad (9)$$

nes vektoriai τ ir T yra nekoreliuoti.

Transformavimo parametrų vektorius τ , kaip tiesiniu operatoriumi gautos išraiškos (5), kovariacijų matricę K_τ gauname tokiu pavidalu:

$$K_\tau = (N^{-1} A^T Q_T^{-1}) K_L (N^{-1} A^T Q_T^{-1})^T. \quad (10)$$

Laisvųjų narių vektorius $L = T - T'$ kovariacijų matrica K_L yra lygi

$$K_L = K_T + K_{T'} = \sigma_0^2 (Q_T + Q_{T'}). \quad (11)$$

Toliau formulę (10) galime užrašyti taip:

$$\begin{aligned} K_\tau &= \sigma_0^2 (N^{-1} A^T Q_T^{-1}) (Q_T + Q_{T'}) (Q_T^{-1} A N^{-1}) = \\ &= \sigma_0^2 (N^{-1} A^T Q_T^{-1} Q_T Q_T^{-1} A N^{-1} + N^{-1}) = \\ &= \sigma_0^2 (N^{-1} N_1 N^{-1} + N^{-1}), \end{aligned} \quad (12)$$

čia $N_1 = A^T Q_T^{-1} Q_{T'} Q_T^{-1} A$.

Kai naujosios ir senosios sistemų identiškų taškų koordinatės yra maždaug vienodo tikslumo, t. y. $Q_{T'} \approx Q_T$, tuo atveju $N_1 = N$, ir

$$K_\tau = 2\sigma_0^2 N^{-1}. \quad (13)$$

Taigi transformuotų į naująją sistemą koordinatinių vektorių T' kovariacijų matrica, taikant (9) ir (13) formules, atrodo taip:

$$K_{T'} = \sigma_0^2 (2A_0 N^{-1} A_0^T + Q_T). \quad (14)$$

Išlygintų identiškų taškų koordinatinių vektorių \tilde{T}' išraišką galime parašyti:

$$\begin{aligned} \tilde{T}' &= T' + V = T' + A\tau + L = \\ &= (E - A N^{-1} A^T Q_T^{-1}) T + A N^{-1} A^T Q_T^{-1} T'. \end{aligned} \quad (15)$$

Kadangi senosios ir naujosios sistemų koordinatinių vektoriai T ir T' yra nepriklausomi, vektorius \tilde{T}' kovariacijų matrica rašoma tokiu pavidalu:

$$K_{\tilde{T}'} = (E - A N^{-1} A^T Q_T^{-1}) K_T (E - A N^{-1} A^T Q_T^{-1})^T + A N^{-1} A^T Q_T^{-1} K_{T'} (A N^{-1} A^T Q_T^{-1})^T.$$

Atlikę atitinkamus matematinius pertvarkymus turime:

$$\begin{aligned} K_{\tilde{T}'} &= \sigma_0^2 (A N^{-1} A^T Q_T^{-1} Q_T Q_T^{-1} A N^{-1} A^T - \\ &- A N^{-1} A^T Q_T^{-1} Q_T - Q_T Q_T^{-1} A N^{-1} A^T + Q_T + \\ &+ A N^{-1} A^T) = \sigma_0^2 (A N^{-1} N_1 N^{-1} A^T - \\ &- 2A N^{-1} A^T Q_T^{-1} Q_T + Q_T + A N^{-1} A^T). \end{aligned} \quad (16)$$

Tuo atveju, kai naujosios ir senosios sistemų identiškų taškų koordinatinių tikslumas yra maždaug vienodas, t. y. $\mathbf{Q}_T \approx \mathbf{Q}_{T'}$, formulė (16) įgauna išraišką

$$\mathbf{K}_{T'} = \sigma_0^2 \mathbf{Q}_T = \mathbf{K}_T. \quad (17)$$

Ši formulė rodo, kad naujosios sistemos identiškų taškų išlygintų koordinatinių kovariacijų matrica yra lygi senosios sistemos identiškų taškų koordinatinių kovariacijų matricai. Tai tam tikras paradoksas. Formulės (14) ir (17) rodo, kad transformuotos į naująją sistemą koordinatės nėra tikslesnės už senosios sistemos koordinatės.

3. Transformavimo algoritmų, taikant papildomus parametrus, tikslumas

Nagrinėsime koordinatinių transformavimo iš vienos sistemos į kitą variantą, kai koordinatinių sisteminių klaidoms eliminuoti taikomi papildomi parametrai.

Pataisų lygčių sistema taikant papildomus parametrus atrodo taip [5]:

$$\mathbf{V} = \mathbf{A}\boldsymbol{\tau} + \mathbf{C}\boldsymbol{\delta} + \mathbf{L}, \quad (18)$$

čia \mathbf{C} – papildomų parametru koeficientų matrica ($2n \times s$), $\boldsymbol{\delta}$ – papildomų parametru vektorius ($s \times 1$). Papildomų parametru skaičius $s < 2n - k$, $k = 4$ – transformavimo parametru skaičius.

Sprendinys gaunamas taikant mažiausių kvadratų metodą:

$$\boldsymbol{\tau}_0 = \begin{pmatrix} \boldsymbol{\tau} \\ \boldsymbol{\delta} \end{pmatrix} = -\mathbf{N}_0^{-1} \boldsymbol{\omega}_0, \quad (19)$$

čia

$$\mathbf{N}_0 = \begin{pmatrix} N_{11} & N_{12} \\ N_{21} & N_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{A} & \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{C} \\ \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{A} & \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{C} \end{pmatrix}, \quad (20)$$

$$\boldsymbol{\omega}_0 = \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{L} \\ \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{L} \end{pmatrix}. \quad (21)$$

Transformavimo parametru $\boldsymbol{\tau}$ ir papildomų parametru $\boldsymbol{\delta}$ bendro vektoriaus $\boldsymbol{\tau}_0$ kovariacijų matrica yra lygi:

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\tau}_0} = \mathbf{N}_0^{-1} \mathbf{K}_{\boldsymbol{\omega}_0} \mathbf{N}_0^{-1}. \quad (22)$$

Normalinių lygčių laisvųjų narių vektoriaus $\boldsymbol{\omega}_0$ kovariacijų matricos išraiška gaunama remiantis lygybe (21) –

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\omega}_0} = \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \\ \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \end{pmatrix} \mathbf{K}_L \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \\ \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \end{pmatrix}^T.$$

Toliau gauname

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\omega}_0} = \sigma_0^2 \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \\ \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \end{pmatrix} (\mathbf{Q}_{T'} + \mathbf{Q}_T) (\mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{A} / \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{C}).$$

Sudauginę matricas turime:

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\omega}_0} = \sigma_0^2 \begin{pmatrix} N_{11} + N'_{11} & N_{12} + N'_{12} \\ N_{21} + N'_{21} & N_{22} + N'_{22} \end{pmatrix}, \quad (23)$$

čia blokinių matricų $N_{11}, N_{12}, N_{21}, N_{22}$ išraiškos randamos iš lygybės (20), o kitų blokinių matricų –

$$N'_{11} = \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{Q}_T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{A},$$

$$N'_{12} = \mathbf{A}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{Q}_T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{C},$$

$$N'_{21} = \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{Q}_T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{A},$$

$$N'_{22} = \mathbf{C}^T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{Q}_T \mathbf{Q}_T^{-1} \mathbf{C}.$$

Tuo atveju, kai naujosios ir senosios sistemų koordinatinių tikslumas yra maždaug vienodas, t. y. $\mathbf{Q}_{T'} \approx \mathbf{Q}_T$, gauname $N'_{ij} = N_{ij}$, ir kovariacijų matrica $\mathbf{K}_{\boldsymbol{\omega}_0}$ pagal formulę (23) yra lygi

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\omega}_0} = 2\sigma_0^2 \begin{pmatrix} N_{11} & N_{12} \\ N_{21} & N_{22} \end{pmatrix} = 2\sigma_0^2 \mathbf{N}_0. \quad (24)$$

Bendrojo parametru vektoriaus $\boldsymbol{\tau}_0$ kovariacijų matricą $\mathbf{K}_{\boldsymbol{\tau}_0}$ gauname pagal formules (22) ir (24):

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\tau}_0} = 2\sigma_0 \mathbf{N}_0^{-1} = 2\sigma_0 \begin{pmatrix} \mathbf{Q}_{11} & \mathbf{Q}_{12} \\ \mathbf{Q}_{21} & \mathbf{Q}_{22} \end{pmatrix}. \quad (25)$$

Atvirkštinei matricai \mathbf{N}_0^{-1} skaičiuoti taikome Frobeniuso formulę [2]:

$$\begin{aligned} \mathbf{N}_0^{-1} &= \begin{pmatrix} N_{11} & N_{12} \\ N_{21} & N_{22} \end{pmatrix}^{-1} = \\ &= \begin{pmatrix} N_{11}^{-1} + \mathbf{F}\mathbf{H}^{-1}\mathbf{F}^T & -\mathbf{F}\mathbf{H}^{-1} \\ -\mathbf{H}^{-1}\mathbf{F}^T & \mathbf{H}^{-1} \end{pmatrix}, \end{aligned} \quad (26)$$

čia $\mathbf{F} = \mathbf{N}_{11}^{-1} \mathbf{N}_{12}$, $\mathbf{H} = \mathbf{N}_{22} - \mathbf{N}_{21} \mathbf{N}_{11}^{-1} \mathbf{N}_{12} = \mathbf{N}_{22.1}$.

Matricos \mathbf{N}_0 blokinė dalis \mathbf{N}_{11} yra lygi matricai \mathbf{N} , kuri sudaroma skaičiuojant transformavimo parametru vektoriaus $\boldsymbol{\tau}$ be papildomų parametru vektoriaus $\boldsymbol{\delta}$, t. y. $\mathbf{N}_{11} = \mathbf{N}$.

Pagal formules (25) ir (26) matyti, kad vektoriaus $\boldsymbol{\tau}_0 = (\boldsymbol{\tau}^T \boldsymbol{\delta}^T)^T$ komponentų $\boldsymbol{\tau}$ ir $\boldsymbol{\delta}$ kovariacijų matricos atitinkamai yra lygios:

$$\bar{\mathbf{K}}_{\boldsymbol{\tau}} = 2\sigma_0 (\mathbf{N}_{11}^{-1} + \mathbf{F}\mathbf{H}^{-1}\mathbf{F}^T), \quad (27)$$

$$\mathbf{K}_{\boldsymbol{\delta}} = 2\sigma_0 \mathbf{H}^{-1}. \quad (28)$$

Formulė (27) rodo, kad transformavimo parametrų vektorius τ mažiau tikslus tuo atveju, kai skaičiavimuose taikomas papildomų parametrų vektorius δ sisteminėms klaidoms eliminuoti.

Tai rodo, kad papildomų parametrų vektoriui skaičiuoti panaudojus tam tikrą dalį matavimų informacijos atitinkamai sumažėja apskaičiuotų transformavimo parametrų tikslumas. Taigi tuo atveju, kai nėra realaus pagrindo įtarti, kad taškų koordinatės turi sisteminių klaidų, nėra reikalo skaičiavimo algoritme taikyti papildomų parametrų vektoriaus δ .

Naujosios sistemos transformuotų koordinačių vektoriaus T' kovariacijų matrica $\overline{K}_{T'}$, kai transformavimo algoritme panaudojami papildomi parametrai, taikant formulę (9) užrašoma taip:

$$\overline{K}_{T'} = A_0 K_{\tau_0} A_0 + K_T. \quad (29)$$

4. Išvados

1. Išvestos formulės (12), (13), pagal kurias apskaičiuojamos koordinačių transformavimo parametrų kovariacijų matricos.

2. Formulės (14), (16) ir (17) rodo, kad į naująją sistemą transformuotosios koordinatės nėra tikslesnės už senosios sistemos koordinatės. Naujosios sistemos identiškų taškų išlygintų koordinačių dispersijos nėra mažesnės už senosios sistemos identiškų taškų koordinačių dispersijas.

3. Transformavimo parametrų vektorius τ mažiau tikslus tuo atveju, kai transformavimo parametrų skaičiavimo algoritme naudojami papildomi parametrai sisteminėms klaidoms eliminuoti.

Literatūra

1. Koch, K.-R. Räumliche Helmert-Transformation variabler Koordinaten im Gauss-Helmert und im Gauss-Markoff Modell. *Z. f. Vermessungswesen*, 2002, No 3. Stuttgart: Verlag K. Witwer, S. 147–152.
2. Koch, K.-R. Einführung in die Bayes-Statistik. Berlin Heidelberg: Springer-Verlag, 2000. 225 S.
3. Fischer, B.; Hegland, M. Collocation, Filtering and Nonparametric Regression, Part 1. *Z. f. Vermessungswesen*, 1999, No 1. Stuttgart: Verlag K. Witwer, S. 17–24.
4. Chitau, D. Über Koordinatentransformation in dreidimensionalen Systemen mit linearen Modellen. *Z. F. Vermessungswesen*, 1996, No 5. Stuttgart: Verlag K. Witwer, S. 203–211.
5. Skeivalas, J.; Putrimas, R. Accuracy analysis of planimetric coordinate transformation (Planimetrinių koordinačių transformavimo tikslumo analizė). *Geodesy and Cartography (Geodezija ir kartografija)*, Nr. 1 (23). Vilnius: Technika, 1996, p. 92–95 (in Lithuanian).
6. Zakarevičius, A. Investigation of the recent geodynamic processes in the territory of the Lithuania. (Dabartinių geodinaminių procesų Lietuvos teritorijoje tyrimas). Vilnius: Technika, 2003. 195 p. (in Lithuanian).